

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010596
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421010596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému T. D., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora v Nových Zámkoch proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.09.2022, sp. zn. 2T/60/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. marca 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a :

obžalovanému
T. D., narodenému XX.XX.XXXX v N. D.,
trvale bytom N. D., prechodne bytom
K., S. č. XX,

u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a určuje skúšobná doba 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona s a z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky z 05.09.2021 sp. zn. 0T/94/2021, ktorý bol obžalovanému doručený 05.09.2021 a ktorý nadobudol právoplatnosť 05.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. D. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

v čase od 01.30 hod. do 01.45 hod. dňa 19.03.2016 v priestoroch kaviarne E. E. v meste N. D. na Ulici S. námestie č. XX, najskôr už toho času nebohý Q. A., nar. XX.XX.XXXX, zakričal „V.“, na čo poškodený V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Q. 7, W., zareagoval tak, že sa postavil od stola, pri ktorom sedel s ostatnými poškodenými Bc. V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Q. 7, W., Q. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, N. D. a H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. X a odpovedal mu: „Ja som V., deje sa niečo?“, na čo Q. A. na poškodeného V. V. začal útočiť verbálne agresívne, pričom poškodená Bc. V. V. sa snažila slovnou zabrániť hroziacemu konfliktu, Q. A. však poškodeného V. V. sotil, tento spadol smerom dozadu na zem a udrel si hlavu, kedy sa k Q. A. pridali ďalšie osoby, a to aj obžalovaný T. D., ktorý sa zapojil do konfliktu medzi Q. A. a poškodeným V. V., ktorého sa snažili pred útokom Q. A. brániť poškodená Bc. V. V. a poškodení Q. H. a H. N., a to takým spôsobom, že obžalovaný T. D. spoločne s Q. A. na zemi ležiaceho poškodeného V. V. udierali päšťami do oblasti tváre a kopali do rôznych častí tela a keď Q. A. udrel laktom poškodenú Bc. V. V., ktorá mu bránila pokračovať v útoku na poškodeného V. V. a túto ďalej fyzicky atakoval, pristúpil k nim obžalovaný T. W. a poškodenú Bc. V. V. od Q. A., odkopol, pričom táto spadla na zem a následne ju aj jednou rukou držal za krk a pustil ju až na naliehanie okolostojacich žien, v dôsledku čoho poškodený V. V. utrpel zranenia - tržnú ranu na čele, krvnú podliatinu pod ľavým okom, zmliaždenie hlavy v oblasti za pravou ušnicou s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s opuchom mäkkých tkanív, ktoré si vyžiadali jeho lekárske ošetrenie a následne dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 13 dní a poškodená Bc. V. V. zranenie - zmliaždenie hlavy vpravo v oblasti čela a spánku s opuchom mäkkých tkanív, zmliaždenie tváre vpravo v oblasti líca s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie ľavého bedra a ľavého kolena ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali jej lekárske ošetrenie a následne dobu liečby 6 dní.

Podľa § 44 Trestného zákona súd I. stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021 z 05.09.2021, právoplatným dňa 05.09.2021, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú právnickú osobu M. D. W. a.s., A. - mestská časť W., W. cesta č. 2, IČO:XXXXXXXX (ďalej len poškodená právnická osoba) s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia odvolanie, do výroku o treste a to upustenia od uloženia súhrnného trestu, okresný prokurátor v Nových Zámkoch (ďalej len „prokurátor“), ktoré odôvodnil tým, že súd I. stupňa dostatočne neprihliadal na podmienky uvedené v § 34 odsek 4 Trestného zákona, keď dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a príťažujúce okolnosti. Uviedol, že zo samotného prejedávaného skutku vyplýva, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov v jednočinnom súbahu, čo zakladá použitie ustanovenia § 37 písmeno h/ Trestného zákona ako príťažujúcej okolnosti. Zároveň v prípade ukladania súhrnného trestu dochádza aj k súbahu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021. Nestotožnil sa so závermi súdu I. stupňa a hodnotením okolností prípadu, kedy súd I. stupňa pri odôvodnení postupu podľa § 44 Trestného zákona poukazoval na jednak dlhšie plynutie času od spáchania skutku obžalovaným, ako aj na skutočnosť, že sa obžalovaný nedopustil žiadneho závažnejšieho porušenia právneho poriadku až do jeho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021. Taktiež sa nestotožnil s vyhodnotením neprítomnosti obžalovaného na úkonoch trestného stíhania a s tým súvisiacim využitím inštitútov Trestného poriadku na zabezpečenie osoby obžalovaného na tomto konaní. Uviedol, že v danom prípade išlo o osobu s nestálym pracoviskom, vykonával prácu v zahraničí, na bližšie neurčitom mieste na lodi, a to aj počas pretrvávajúcej pandémie ochorenia Covid-19, preto sa postup zvolený vyšetrovateľom spočívajúci v dohodnutí termínov výsluchu tejto osoby javil ako

vhodnejší. Poukázal na skutočnosť, že sám obžalovaný, majúc vedomosť o tom, že voči nemu bolo vznesené obvinenie a je potrebný k úkonom trestného konania, neposkytol dostatočnú súčinnosť vyšetrovateľovi. Z uvedeného dôvodu plynutie času žiadnym relevantným spôsobom nemalo vplyv na určenie výšky trestu obžalovaného, a to ani s prihliadnutím na ustanovenie § 39 Trestného zákona. Mal za to, že súd I. stupňa mal vychádzať z výmery trestu odňatia slobody v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky pri ukladaní trestu obžalovanému. Dal do pozornosti, že ustanovenie § 44 Trestného zákona uvádza, že súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, čo v danom prípade nepripadalo do úvahy. Zvýraznil, že týmto trestom mal byť obžalovaný postihnutý v celku za tri trestné činy, pričom trestná sadzba trestu odňatia slobody ustanovená zákonom v tejto prejednávanej veci za v súbehu prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, po zohľadnení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, je v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky, pričom trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Nové Zámky v trestnom rozkaze sp. zn. OT/94/2021 zo dňa 05.09.2021, vo výške 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke na dobu 30 mesiacov, nie je možné považovať za dostatočný práve vzhľadom na minimálnu výšku trestu odňatia slobody, ako aj skutočnosť, že súd mal uložiť trest obžalovanému v podstate za tri spáchané trestné činy. Uviedol tiež, že súd I. stupňa dostatočne nezohľadnil postoj samotného obžalovaného ku konaniu. Taktiež správanie obžalovaného medzi dvoma ním spáchanými trestnými činmi, nebolo preukázateľne takého charakteru, resp. takej výnimočnej kvality, aby to malo byť zohľadnené pri ukladaní trestu v zmysle upustenia od uloženia súhrnného trestu, čím v podstate došlo neodôvodnene k zníženiu trestu odňatia slobody, ktorý mal byť obžalovanému v prejednávanej trestnej veci uložený v minimálnej výške 16 mesiacov, s odkladom tohto výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Zhrnul, že v konaní neboli zistené a uvedené také okolnosti, ktoré by dostatočne umožňovali a odôvodňovali použitie ustanovenia § 44 Trestného zákona pri ukladaní trestu obžalovanému. Okolnosti uvádzané súdom I. stupňa nepovažoval ani za dostatočné na posúdenie vedenia riadneho spôsobu života obžalovaným od času spáchania skutku v prejednávanej veci do dňa 05.09.2021, kedy sa dopustil vyššie uvedeného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, pričom vedenie riadneho spôsobu života obžalovaným nebolo konštatované ani v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021 z 05.09.2021. Pôvodné odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom sp. zn. OT/94/2021 je preto zjavne neprimerané a na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nedostatočné vo vzťahu k aktuálne prejednávanému skutku toho obžalovaného. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozhodol o uložení súhrnného a úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému v trestnej sadzbe 16 mesiacov až 3 roky.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa k dôvodom odvolania prokurátora nevedel vyjadriť. Uviedol, že pracuje v zahraničí na nákladnej lodi, v trvalom pracovnom pomere, je ženatý a má jedno maloleté dieťa.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania prokurátora, navrhol mu vyhovieť a rozhodnúť o uložení úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej 16 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na primerane dlhú skúšobnú dobu, ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 30 mesiacov.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a z týchto dôvodov preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, predovšetkým nedôsledne vyhodnotil jedno z kritérií určené ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Taktiež súd I. stupňa nedostatočne vyhodnotil mieru závažnosti konania obžalovaného. Súd I. stupňa argumentoval, že dôvodom na upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021 zo dňa 05.09.2021, je správanie obžalovaného po spáchaní skutku v prejednávanej veci, t. j. od 19.03.2016 do momentu ním dňa 05.09.2021 spáchaného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, že po dobu takmer 5,5 roka sa obžalovaný nedopustil žiadneho závažnejšieho porušenia právneho poriadku, keďže po túto dobu (prevyšujúcu aj maximálne možnú dĺžku skúšobnej doby podľa Trestného zákona pri podmiennečnom odsúdení) nespáchal žiadny trestný čin a dopustil sa iba priestupkov na úseku cestnej dopravy. Preto ukladanie súhrnného trestu vo výmere najmenej 16 mesiacov trestu odňatia slobody, hoc i podmiennečne odloženého, spoločne s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 30 mesiacov, by bolo, podľa názoru súdu I. stupňa, pre obžalovaného neprimerane prísne tak, ako predpokladá Trestný zákon v ustanovení § 39 odsek 1 pri úprave moderačného oprávnenia súdu znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd I. stupňa tento záver pritom oprel predovšetkým o okolnosti prípadu, spočívajúce v dĺžke trvania trestného konania.

Krajský súd sa nestotožňuje s touto úvahou súdu I. stupňa, pretože podmienkou pre upustenie od uloženia súhrnného trestu nie je záver, že uloženie súhrnného trestu by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, ale záver, že trest, ktorý bol uložený skorším rozsudkom, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný. Neprimeranú prísnosť prípadne ukladaného súhrnného trestu neodôvodňuje ani osoba obžalovaného a ani okolnosti prejednávaneho prípadu. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi odvolateľa, ktorý zdôrazňuje následok, ktorý bol konaním obžalovaného spôsobený, ktorý je tiež jedným kritériom rozhodným pre určenie druhu trestu a jeho výmery, teda bolo nevyhnutné prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu. Taktiež sa krajský súd stotožňuje s úvahami odvolateľa, že upustenie od uloženia súhrnného trestu v prípade obžalovaného neodôvodňuje ani jeho osoba a ani postoj k spáchanej trestnej činnosti. Krajský súd zdôrazňuje, že u obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, ba naopak v prípade obžalovaného bola, s poukazom na spáchanie dvoch trestných činov v prejednávanej veci, zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, preto nie je možné považovať upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného za dostačujúce. Pokiaľ ide o úvahu súdu I. stupňa, že postup podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného odôvodňuje dĺžka času, ktorá uplynula od spáchania skutku, vzhľadom na postup orgánov činných v trestnom konaní, krajský súd sa s týmto argumentom taktiež nestotožňuje, pretože o dĺžku trestného konania sa, vzhľadom na svoje konanie, pričínil významným spôsobom aj samotný obžalovaný, ktorý vzhľadom na vedomosť o svojom trestnom stíhaní mal byť k stálej dispozícii orgánom činným v trestnom konaní.

Je potrebné uviesť, že krajský súd sa teda stotožnil s úvahami odvolateľa, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov v jednočinnom súbehu, čo odôvodňuje použitie ustanovenia § 37 písmeno h/ Trestného zákona ako priťažujúcej okolnosti. Zároveň v prípade ukladania súhrnného trestu dochádza aj k súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021 zo dňa 05.09.2021. Tiež je nutné sa stotožniť s úvahami odvolateľa, v ktorých sa nestotožnil so závermi súdu I. stupňa a hodnotením okolností prípadu, kedy pri odôvodnení postupu podľa § 44 Trestného zákona poukazoval na jednak dlhšie plynutie času od spáchania skutku obžalovaným, teda od 19.03.2016. Odvolateľ správne argumentoval, že obžalovaný je osobou s nestálym pracoviskom, ktorý vykonával prácu v zahraničí, na bližšie neurčitom mieste na lodi, a to aj počas pretrvávajúcej pandémie ochorenia Covid-19, sám obžalovaný, majúci vedomosť o tom, že voči nemu bolo vznesené obvinenie a je potrebný k úkonom trestného konania, neposkytol dostatočnú súčinnosť vyšetrovateľovi PZ, preto

plynutie času žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje postup podľa § 44 Trestného zákona. Odvolateľ tiež správne poukázal na skutočnosť, že trestom mal byť obžalovaný postihnutý v celku za tri trestné činy. Ani odvolací súd s ohľadom na zistené skutočnosti nemohol konštatovať vedenie riadneho spôsobu života obžalovaným od času spáchania skutku v prejednávanej veci do dňa 05.09.2021, kedy sa dopustil vyššie uvedeného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, čo súd I. stupňa bagatelizoval tvrdením, že obžalovaný nespáchal žiadny trestný čin, dopustil sa iba charakterom menej závažných priestupkov na úseku cestnej dopravy.

Odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať trest a to v danom prípade súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/94/2021 zo dňa 05.09.2021, a to podľa zásad, uvedených v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, t. j. podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona a vzhľadom na prevahu priťažujúcej okolnosti podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody 16 mesiacov až 3 roky. S prihliadnutím na osobu obžalovaného je krajský súd toho názoru, že na prevýchovu obžalovaného z hľadiska zabránenia mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste, obžalovanému podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil trestu odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a to v sadzbe 16 až 30 mesiacov, t.j. trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na pomerne dlhú skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov a za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 30 mesiacov, pretože za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona rušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky z 05.09.2021 sp. zn. OT/94/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 05.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.